

Olin uupunut matkasta. Kävelin viimeisillä voimillani ja kaaduin maahan. Näin kaupungin joka oli vaatimaton mutta se sykki elämäni tahtiin. Voin joko mennä tuohon upeaan kaupunkiin ja pyytää suojaa, tai jatkaa vapaata elämääni kulkurina. Päätin mennä katsomaan tuota kaunista, valoisaa ja ihmeellistä kaupunkia ja mitä enemmän astuin sitä lähemmäs tuntui kuin minun sieluni olisi jo ollut siellä aina. Kaupunki oli suurenmoinen rakastuin siihen ensi silmäyksellä. Näin kyltin jossa luki: Mikkeli.

-Mikkeli? toistin mielessänin. Tunsin kuinka kaikki unelmani löytää kaupunki jossa voisin asua oli sijoittunut tänne Mikkeliin. Täällä on paljon kauniita peltoja ja kotieläimiä. Täällä on noin 60 ihmistä. Tai no. nyt 61.

-Nanna Laine Kalevankankaan koulu 5A